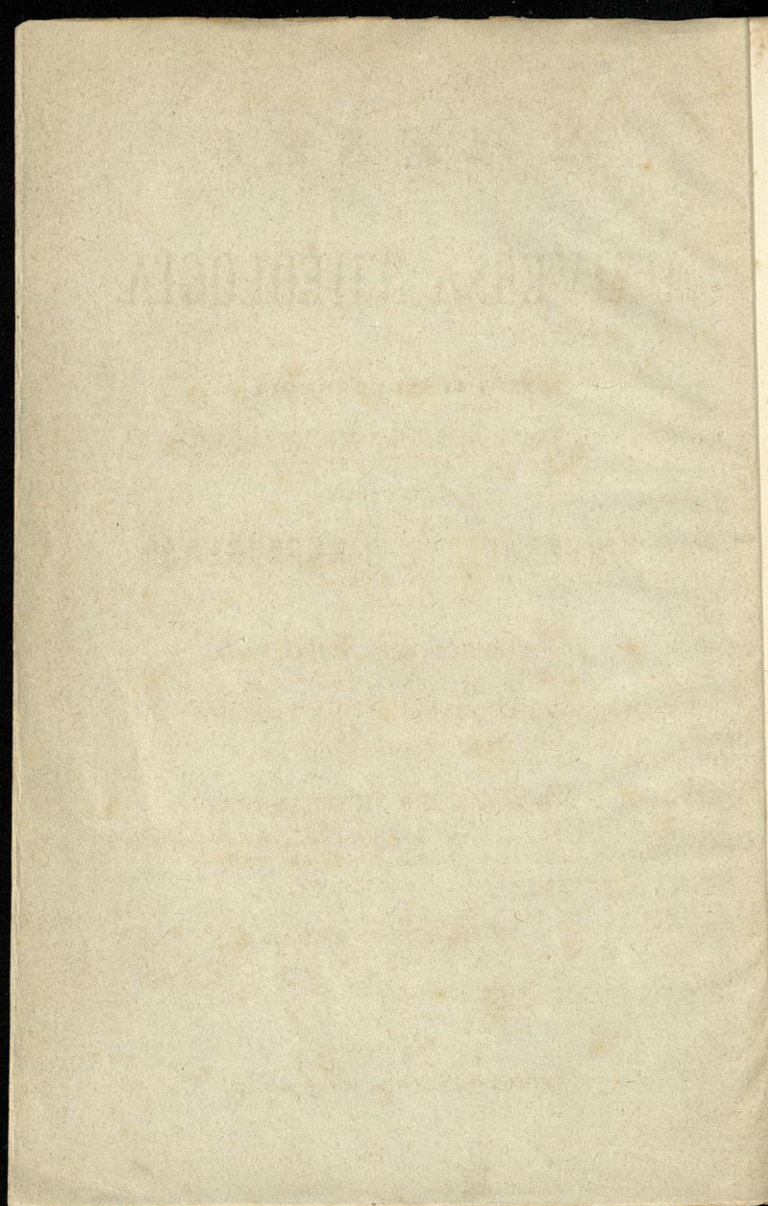


104552



T H E S E S

EX

UNIVERSA THEOLOGIA,

QUAS

IN CAESAREO-REGIA

ANTIQUISSIMA AC CELEBERRIMA

SCIENTIARUM

UNIVERSITATE VINDOBONENSI

PRO OBTINENDO

DOCTORIS IN SS. THEOLOGIA

GRADU ACADEMICO

PUBLICAE DEFENDENDAS SUSCEPIT

JOANNES GOGALA,

DIOECESIS LABACENSIS PRESBYTER, AC CAESAREO-REGII SUBLIMIORIS PRESBYTERO-
RUM EDUCATIONIS INSTITUTI AD S. AUGUSTINUM MEMBRUM.

Joannes

DIE XXI. FEBRUARII MDCCCLVI.

1856

VINDOBONAE.

TYPIS CONGREGATIONIS MECHITHARISTICAE.

104552

104552



W 578 / 1951

CELSISSIMO

EXCELLENTISSIMO ET REVERENDISSIMO

DOMINO DOMINO

ANTONIO ALOYSIO

WOLFF,

DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA EPISCOPO LABACEN-
SI, IMPERII AUSTRIACI PRINCIPI, INSIGNIUM IMPERIALIUM
AUSTRIACORUM ORDINUM: LEOPOLDI MAGNAE CRUCIS
EQUITI, FERREAE CORONAE 1. CLASSIS EQUITI, FRANCISCI
JOSEPHI COMMENDATORI, SACRAE CAES. REG. ET APOST.
MAJESTATIS CONSILIARIO INTIMO ACTUALI

ETC. ETC. ETC.

ANTISTITI VIGILANTISSIMO,
MAECENATI MUNIFICENTISSIMO,
PATRI AC BENEFACTORI OPTIMO,

IN

PERENNE

ANIMI GRATISSIMI,

NEC NON

PROFUNDISSIMAE VENERATIONIS

M O N U M E N T U M

FILIALI CUM DEVOTIONE

D. D. D.

Ex Historia Ecclesiastica.

1.

Mundi Redemptor advenit tempore introducendae religioni suae opportunissimo.

2.

Religionis Christianae celerrima propagatio firmissimum suppeditat argumentum pro divinitate hujus religionis.

3.

Islami propagatio tam celeris ex causis naturalibus sufficienter explicatur.

4.

Pro convertendis ad religionem Christianam Carantanis magna habet merita ecclesia Salisburgensis.

5.

Gregorius VII. non ex dominandi studio, sed justo libertatis ecclesiasticae amore tanta et talia suscepit.

6.

Incrementa rei catholicae in Austria magna ex parte meritis inclytae dynastiae adscribenda sunt.

Ex Jure Canonico.

1.

Sicut Ecclesiae potestas in temporalia regum abjudicatur, ita et civitati jus in sacra non competit.

2.

Fontibus juris canonici novissimi merito adnumerantur Concordata regnorum cum Sede Apostolica inita.

3.

Haec Concordata primis Ecclesiae saeculis ob legum civilium indolem erant superflua.

4.

Appellationes de abusu ad potestatem civilem Ecclesia semper damnavit.

5.

Episcopi presbyteris sunt superiores jure divino.

6.

Etiam illa matrimonia, quae catholici cum acatholicis licite et valide ineunt, quoad vinculum solvi nequeunt.

Ex Archaeologia Biblica.

1.

Universa V. F. oeconomia id potissimum intendebat, ut veri Dei cultus conservaretur.

2.

Haec oeconomia ut propaedeutica non omnibus numeris est absoluta, omnino tamen Deo digna.

3.

Mosen docuisse Deum mere nationalem false asseritur.

4.

Narrationem Mosaicam de successiva mundi creatione recentissimae Geologorum observationes confirmant.

5.

Deum sacrificia A. F. praecepisse, et non tantum permisisse defendimus.

6.

Daemoniaci non erant naturaliter aegroti.

Ex Hermeneutica Biblica.

1.

Sola ratio in libris sacris exponendis suprema interpretandi regula statui nequit.

2.

Interpres catholicus etiam regulas hermeneutices pure rationalis non spernit.

3.

Ad cognoscendum usum loquendi biblicum dialecti Linguarum orientalium non raro insigne praestant subsidium.

4.

Scripta ss. Patrum merito fontibus adnumerantur, ex quibus aetatis biblicae cogitandi et sentiendi rationem discimus.

5.

Bibliorum interpres et a praejudiciis liber et genuino sensu religioso-christiano imbutus sit oportet.

6.

Collatio locorum parallelorum interpreti multiplicem praebet utilitatem.

Ex Introductione in LL. SS. V. F.

1.

Ecclesiam, declarando versionem Vulgatam authenticam, usum textus originalis prohibuisse negamus pernegamusque.

2.

Omnes libri V. F. deuterocanonici non minus ac protocanonici sunt divinae originis.

3.

Libri sacri V. F. neque solis hominibus, neque soli Spiritui sancto, sed hominibus et Spiritui sancto simul cooperantibus originem suam debent.

4.

Caput IV. Isaiae Messianum esse defendimus.

5.

Isaiae c. VII. 14 de beata Maria Virgine et Christo interpretamur.

6.

Liber Ruth vix recte intelligitur, si genius temporis illius ignoratur.

Ex Introductione in LL. SS. N. F.

1.

Authographorum praematurus interitus facile explicatur.

2.

Sacri scriptores idonei erant rite cognoscendis rebus gestis, quas referunt.

3.

Scopus Evangelistarum non fuit, omnia quae Christus dixit et fecit, enarrare.

4.

Versio Slavica a SS. Cyrillo et Methodio adornata est.

5.

Evangelium S. Matthaei lingua Aramaica exaratum fuisse verosimilius est.

6.

Divortii patroni frustra ad Matth. XIX. 9. provocant.

Ex Theologia Dogmatica.

1.

Indigentiae naturae humanae postulant revelationem.

2.

Apostolicitas inter notas Ecclesiae verae primum sibi vindicat locum.

3.

„Non est consequens, ut si Deo certus est omnium ordo causarum, ideo nihil sit in voluntatis nostrae arbitrio.“ S. Aug. de civ. D. I. 5. c. 9. n. 3.

4.

Generatianismus a quibusdam recentioribus frustraneo conatu contra creatianismum propugnatur.

5.

Homo lapsus redimi non potuit, nisi per Deum-hominem.

6.

Liberum arbitrium per gratiae interioris necessitatem minime tollitur.

7.

Ministrum Sacramenti matrimonii contrahentes esse defendimus.

Ex Theologia Morali.

1.

Ethica Christiana eam, quae e sola ratione promanat, multis superat titulis.

2.

Legem moralem existere contra Scepticos morales defendimus.

3.

Scientifica Ethicae Christianae cognitio sacerdotibus est necessaria, laicis vero utilis.

4.

Leges potestatis legitimae, quae non sunt aperte contra conscientiam, in conscientia obligant.

5.

Virtus catholica ab illa Rationalistarum et Protestantium essentialiter differt.

6.

Ascesi in Ethica Christiana merito singulare momentum tribuitur.

Aus der Pastoral-Theologie.

1.

Das priesterliche Bewußtsein fördert die Frömmigkeit und begeistert zur genauen Pflichterfüllung.

2.

Der Seelsorger verbinde mit reiner Absicht ein kluges Benehmen.

3.

Zweckmäßig eingerichtete liturgische Predigten sind sehr belehrend und anziehend.

4.

Die Wichtigkeit des äußern Vortrages läßt sich nicht in Abrede stellen.

5.

Religiöse Vereine verdienen die besondere Aufmerksamkeit des Seelsorgers.

6.

Priester-Exercizien und Conferenzen erzielen die zwei nothwendigsten Eigenschaften des Priesters: Wissenschaft und Frömmigkeit.



Das priesterliche Bewußtsein fördert die Frömmigkeit und be-
steht zur genauen Erfüllung.

Der Seelsorger verbindet mit seiner Pflicht ein hohes Bewußtsein.

Zweckmäßig eingerichtete kirchliche Predigten sind sehr belehrend
und anregend.

Die Wichtigkeit des äußeren Wortes läßt sich nicht in Worte
fassen.

Stellungs-Verweise verdienen die besondere Aufmerksamkeit des Seel-
sorgers.

Priester-Gewissen und Conscience erzielen die zwei notwendig-
sten Eigenschaften des Priesters: Wissenschaft und Ord-
nung.



COBISS



0000003220995

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

22/28 : 282 (003)